

Arrest

nr. 141 185 van 17 maart 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 oktober 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 november 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 8 april 2014 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in als bloedverwant in neergaande lijn, in functie van zijn Belgische vader, de heer A-A Bernard. Hij legde een uittreksel uit de geboorteakte voor. Op 2 oktober 2014 werd de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) genomen. Dit is de bestreden beslissing:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.04.2014 werd ingediend door:

*Naam : A A Voornaam: Akins Nationaliteit: Ghana Geboortedatum: (...)1992 Geboorteplaats: Accra
Identificatienummer in het Rijksregister: 92.02.14 677-73 Verblijvende te: (...) 9000 GENT
om de volgende reden geweigerd:*

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel40bis, §2, eerste lid, 10 tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Betrokkene heeft de bloedverwantschap in neergaande lijn ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende aangetoond.

Krachtens artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht moet een buitenlandse akte, om erkend te worden, voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid. Haar rechtsgeldigheid moet worden vastgesteld overeenkomstig het op haar toepasselijke recht.

Betrokkene legt ter staving van de verwantschap met de referentiepersoon een geboorteakte voor waaruit blijkt dat de geboorteakte laattijdig geregistreerd werd. De in Ghana opgestelde 'certified copy of entry in register of birth' werd opgesteld op 06.02.2014, bijna 22 jaar na de geboorte van betrokkene. Bovendien werd dit document opgesteld op basis van loutere verklaringen.

Een laattijdige geboorteregistratie, louter gebaseerd op verklaringen, voldoet niet aan de voorwaarden van artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht.

Bijgevolg kan de authenticiteit en de inhoud van de voorgelegde geboorteakte niet worden erkend. Zodoende wordt de verwantschap met de referentiepersoon onvoldoende bewezen.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Gelet op het feit dat het verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en dat uit het onderzoek van het administratief dossier blijkt dat hij geen aanspraak kan maken op enige verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, levert de gemachtigde van de Minister een bevel om het grondgebied te verlaten af krachtens art. 52, § 4, vijfde lid van het KB van 8 oktober 1981.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Luidens artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Het belang waarvan de verzoekende partij blijk dient te geven, moet niet enkel bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep, doch moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak in die zin dat de verzoekende partij op dat ogenblik moet aantonen dat zij nog een tastbaar voordeel kan halen uit de vernietiging van de bestreden beslissing (cf. RvS 4 december 2006, nr. 165.506).

2.2. De aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie wordt geweigerd op grond van het enige motief: *“Betrokkene heeft de bloedverwantschap in neergaande lijn ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende aangetoond”. “De in Ghana opgestelde 'certified copy of entry in register of birth' werd opgesteld op 06.02.2014, bijna 22 jaar na de geboorte van betrokkene. Bovendien werd dit document opgesteld op basis van loutere verklaringen”.*

2.3. Verzoeker werd in het bezit gesteld van een bijlage 19ter op 7 januari 2015. In deze bijlage 19ter wordt gesteld:

“De bloed- of aanverwantschapsband of het partnerschap met de burger van de Unie werd bewezen door middel van: uittreksel uit de geboorteakte.”

“Daarnaast heeft de betrokkene de volgende documenten overgelegd ;

- *Identiteitsdocument*
- *bewijs van voldoende bestaansmiddelen Belg*
- *bewijs van voldoende huisvesting*
- *ziekteverzekering voor Belg en gezin*
- *attest van onvermogen uit land van herkomst*
- *bewijzen financiële steun in het verleden*
- *attest niet ten laste OCMW”*

De bijlage 19ter besluit:

“Betrokkene zal binnen de zes maanden, namelijk op 07/07/2015, uitgenodigd worden om zich bij het gemeentebestuur aan te bieden, zodat de beslissing inzake deze aanvraag aan hem kan worden betekend.”

2.4. Gelet op hetgeen in punt 2.3. is uiteengezet, stelt zich de vraag welk belang de verzoekende partij nog heeft bij het onderhavige beroep ingesteld tegen de beslissing waarbij een aanvraag op grond van artikel 40ter wordt geweigerd. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet de verzoekende partij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

2.5. Uit het geheel van het dossier blijkt dat verzoeker bij de nieuwe aanvraag van 7 januari 2015 de bloed- of aanverwantschapsband met de burger van de Unie heeft bewezen door middel van een uittreksel uit de geboorteakte, terwijl de bestreden beslissing de aanvraag weigert op grond van het enige motief dat verzoeker de bloedverwantschap in neergaande lijn ten opzichte van de referentiepersoon onvoldoende heeft aangetoond. Hieruit leidt de Raad af dat een eventuele vernietiging van de bestreden bijlage 20 verzoeker geen voordeel verschaft nu het bestuur stelt dat de bloed- of aanverwantschapsband is aangetoond.

2.6. Ter terechtzitting wordt aan de advocaat van verzoeker gevraagd welk belang verzoeker nog heeft met de eventuele vernietiging van de bestreden bijlage 20, nu blijkt dat hij de bloed- of aanverwantschapsband heeft aangetoond.

Ter terechtzitting stelt de advocate van de verzoekende partij dat ze zich naar de wijsheid van de Raad gedraagt.

De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat zij een actueel belang heeft.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC